

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Sikkerhedsstilling i forbindelse med overførelse af areal til byzone).

Af miljøministeren (Svend Auken).
(Fremsat 20/1 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Helen Beim (S):**

Dette lovforslag er en mindre tilføjelse til den lovgivning omkring den fysiske planlægning, som gælder her i landet. Med dette lovforslag imødekommer man et ønske, der har været fra kommunernes side gennem længere tid om at få hjemmel til at kunne kræve en sikkerhedsstilling fra, hvad man kunne kalde iværksættere, folk, som har projekter, som medfører, at et landområde skal overføres fra landzone til byzone. Der har været nogle enkeltstående tilfælde, hvor nogle kommuner har været påført urimeligt store udgifter i forbindelse med lokalplanarbejdet og den senere kommuneplanrevision.

Vi er i Socialdemokratiet meget tilfredse med, at kommunerne bliver stillet frit med hensyn til at kræve sikkerhedsstilling. Det er således ikke et krav fra staten, men det er derimod en mulighed for kommunerne.

Jens Jørgensen (KF):

En kommune har en stump jord, som ligger lidt uden for bygrænsen, men sælger den måske til et konsortium, der har nogle gode planer på det tidspunkt, hvor man køber jorden. Der går nogle år, de økonomiske konjunkturer er måske ændret, firmaets struktur er ændret, og man opgiver planerne. Når der så er gået 4 år og man ikke har sat spaden i jorden, går man til kommunen, og så siger man: I har en tilbagekøbsforpligtelse. Der kommer bøvl og

ballade om frigørelsesafgifter og rentetilskrivninger og procesrenter, og hvad der ellers kan ligge.

Man kunne også tænke sig, som det fremgår af nogle bemærkninger i forbindelse med Skatteudvalgets beretning sidste år, at der sågar var nogle, der kunne have spekuleret i, jeg havde nær sagt at reservere det store jordstykke for at forhindre andre i at realisere nogle planer.

Resultatet er, at kommunerne mange gange står med et problem af økonomisk karakter, som de ikke kan smygge af sig. Tilbagekøbsforpligtelsen er der, men derudover er der løbet masser af andre udgifter på.

Derfor er det godt og rigtigt, at kommunerne får mulighed for – ikke pligt til, men mulighed for – at kræve en form for sikkerhedsstilling af dem, der vil gå ind i et sådant projekt, et projekt, der altså bygger på, at landzonejord kan blive overført til byzone. Jeg synes, at det er en fornuftig måde at angribe sagen på: at kommunerne ikke skal, men kan vurdere sagen og derefter tage stilling til spørgsmålet, så man kan undgå den økonomiske risiko, der ofte er knyttet til den slags projekter.

Det er et godt forslag. Jeg kunne sige det på den måde: Havde det været en borgerlig regering, der havde siddet, ville jeg meget gerne have været medforslagsstiller til dette lovforslag. Og hermed indikerer jeg vel, at vi vil give forslaget en god og fornuftig gang gennem udvalget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er da glad for, at De Konservative synes, det er et godt forslag. Det synes Fremskridtspartiet også, og det undrer sikkert ikke nogen, for det er jo fremsat på baggrund af et lovforslag, som vi tidligere fremsatte her i Folketinget.

Men det, der måske undrer mig lidt, og som man nu kan sige med lidt malice, er, at der jo var en borgerlig regering, som kunne have løst dette problem, da Fremskridtspartiets forslag var til debat. Det gjorde man ikke; man sparkede forslaget til hjørnespark og forhaled sagen, først i Kommunernes Landsforening og siden med en beretning fra Skatteudvalget.

Hvis man fra konservativ side havde haft de intentioner, som ordføreren her gav udtryk for, så havde vi løst det problem for kommunerne